

Snabbspolade tidevarv

jag levde i flera århundraden
i Jesbäck, i isbäck, i kalldrag bevarad
mig anförtroddes en by
för att vaka över våndor och glädjor
överlämnas åt tiden
jag vilade mig i skogsbrynen
drack daggen åt av jorden
sveddes av kall vind het sol
nedfruset halvmörker
jag lever än

jag räknade stjärnorna bröt av en flisa
gav till den som förlorat brödet skorna hoppet
byns berättelser bränner mina ögonlock
odödliga platser gungar fram
i evighetens oxdans

strandskogens ängsnycklar låste sig i
gredelina utropstecken
silversvärd bröts ur vågorna
himlens lantmätare ritade Utanmyra som ö
skar en pusselbit för terrängens workout
en kådpärkla på barken att tuggas
från Agnmyren till Äjonsuddans utpost
i obruten rörelse

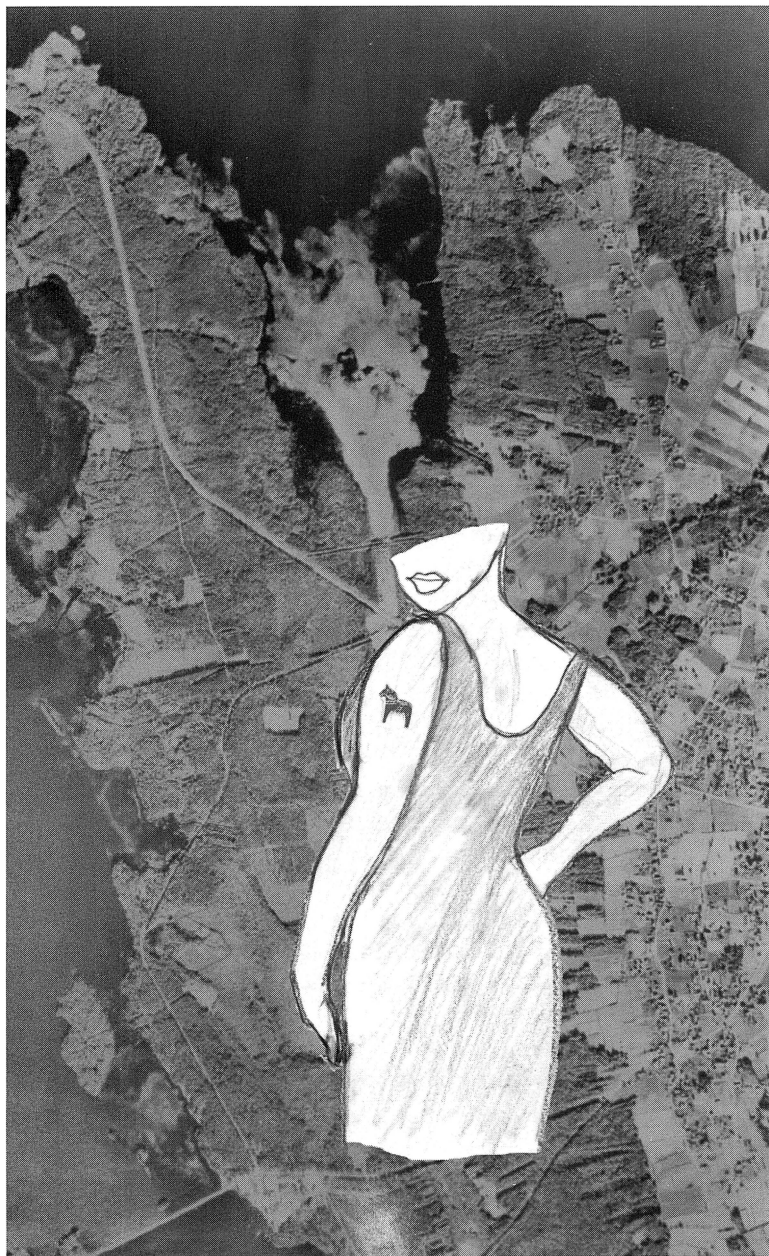
jag råkade dem med tomma magar
väl förtrogna med sommarnattfrostens sparlåga
synd skam skuld straff
hungern vred ännu ett varv
dörren i Vickelsbyn täpptes till för sista gången
väggarna rasade liksom allt inre
och bara ett vattenfall av påbud
skänktes uppifrån

marken lånade ut sig
brändes plöjdes skiftades överväxtes
mödan karterades noga
Getsvältan, Smörtjärn, Seglindor
fiskrikedomen blänkte lugnande
bespisningsundret i Skåltasvejk gick i repris
rubrikerna gol
byn räddad igen!

jag följde dem som avbördade sig byn
höll deras händer när de gick över vattnen
och ville flyta tillbaka till stenkistorna
retur Båtåjsgatu
men som blötte upp sig i diskvatten lyfte sjuklingar
finstrykerskor uppapperskor timmermän knektar
som dog under ett mörkt moln i Reval
eller i ett oeldat hyresrum i Chicago
bybor att räkna hem att räkna bort
febersjuka, sjösjuka, hemåtsjuka

jag följde någon nedför Kråkkan
vek av vägenom, bort från hjulspåren
höll en hand medan den gamla skullrade fram
åt morgonen drar min ban mot långfäboden
och en båge ska sättas i skynom
blicken vandrade in i de urgamla höjdernas härlighet
såg en ny himmel en ny jord

på väg över isen tanken
värmde redan av gröten i stugan
men det frusna dånade och sörjan dolde alla spår
vattnet öppet på vid gavel
här upphörde all kontakt
sista kvällen sista tanken sista inandningen
gröten torkade in
sorgfolket anropade den allsmåktige
änkan uppgav boet
den avlidnes gångkläder, en son på okänd ort vistades
och ingen värme från den halvslitna pälsen

femtiotalsvårvinter Berlinbarn
flög fram på kälkar som frisläppta fåglar
Våmhuskorgar Villhansstuvor
bliktfiskarna från Nusnäs som postumt borde tilldelas
gastronomiskt diplom
kringstrykarna utanför köksfönstren
en främmande kvinna knackade på
bad om smörgås
turistsängar bäddades, missförstånd uppstod på alla språk
en by som höll sig med två handelsbodas
och på Valborg en frubrasa för småtingar
en by som offererade allt

lärjungarna som tigande skrubbades rena i skolbastun
delgavs doften från böcker
sattes i maskopi med insikter
skördetröskan dånade kvällen igenom
lyset blev försvagat samling vid mjölkpallen
snusprisens yrsel
stearinflagor ströddes ut på dansgolvet
skidorna gled i väg över skaren
skrinnade i kapp med jublet
goda vibrationer från en garagerepetition
trumpinnar elektrifierade luften

ibland fick jag kropp, blev huvudvill av jordisk kärlek
livet rullades ut som en matta på slarvkalas
sött som en lakritsrem från Svarmasbudi
med karamell i mitten
knäna blev mjuka av svagdricka
livets vin och vatten i utblandad rusning
fullt skratt som räckte ända till gryningen

varje by sin egen checkpoint, sin egen bevakning
varulven vrålade väst i Vål
himlen gnistrade norrsken
gatlyktan var släckt för natten

men hötapparna bytte skulle
råstenar vandrade, björkar höggs ned
allt det som skedde i lönndom
och tårarnas sälta fyllde risporna

jag lät allas tankar bo i en håla
gjorde allt läsbart
för alla samtiders språk
inget blev avdött, utdött, out of date
Båtåjsgatu blev motocrossbana rundeln slöts
allt inristades med kniv
följde sin egen bevarandeplan

jag sågar mig bakåt i tiden
går in i mina tunnlar, gömmer mig i torrakan
kyrkklockorna klämtar kväll
jag tråder dansen i en värstingpolska
luften svänger i skymningens tveljus
ur dimman dunkar en bryggdans
jag räknar ögonblicken
Together at last at twilight time
ställer mig åter till förfogande
fattar silversvärden
håller andan

Bus Gunnel